

Plan wynikowy z religii dla klasy I liceum i technikum

według podręcznika „Szczęśliwi, którzy żyją wolnością”

zgodnego z programem nauczania „Z Bogiem w dorosłe życie” numer AZ-3-01/18 ORAZ AZ-4-01/18.

I. Być wolnym, by tworzyć

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		
1. Kiedy wolność daje szczęście?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie ośmiu błogosławieństw jako drogi do szczęścia. – Motywowanie do poszukiwania wewnętrznej wolności i prawdziwego szczęścia. 	Realizacja błogosławieństw drogą do szczęścia. Wolność i szczęście. Tekst biblijny: Mt 5,1-12a.	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, czym jest wolność w wymiarze osobistym i społecznym, • wyjaśnia, na czym polega prawdziwe szczęście i podaje jego źródła, • wskazuje osiem błogosławieństw jako drogę do szczęścia. 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że Bóg jest dawcą szczęścia i zaprasza człowieka do jego realizacji, • podaje prawdę, że owocem wolności jest umiejętność podejmowania wyborów/decyzji służących dobru. 	<ul style="list-style-type: none"> • zwraca się do Boga w poszukiwaniu szczęścia, • troszczy się o dokonywanie wyborów w duchu wolności wewnętrznej.
2. Bóg pozwala się poznać przez Biblię	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy, że Pismo Święte jest księgą, przez którą Bóg objawia się człowiekowi. – Rozwijanie zainteresowania rolą słowa Bożego w życiu człowieka. – Kształtowanie postawy szacunku i posłuszeństwa wobec Pisma Świętego (A.4.a). 	Biblia, jej nazwy i etapy powstawania. Kanon Pisma Świętego. Biblia jako księga objawiona. Tekst biblijny: J 9,1-7.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia nazwy Pisma Świętego i je wyjaśnia, • wyjaśnia, co to jest kanon Pisma Świętego (E.3.1), • podaje i omawia etapy powstawania Pisma Świętego. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, jak należy posługiwać się księgą Pisma Świętego. 	<ul style="list-style-type: none"> • okazuje szacunek dla ksiąg świętych, • jest przekonany o konieczności poznawania Pisma Świętego (A.5.a).
3. Kto napisał Pismo Święte?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie Pisma Świętego jako księgi bosko-ludzkiej, przekazującej prawdę o zbawieniu. – Motywowanie do poznawania treści i przesłania Biblii. 	Natchnienie biblijne (A.4). Autor biblijny (cechy autora boskiego i ludzkiego). Główny temat Biblii – Boży plan zbawienia człowieka. Tekst biblijny: 2 P 1,20-21.	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje natchnienie biblijne (A.4.3), • odróżnia w Biblii czynnik boski od własnego wkładu autorów (A.4.4), • wyjaśnia aspekt prawdy i świętości ksiąg natchnionych. 	<ul style="list-style-type: none"> • określa główny temat Biblii, którym jest Boży plan zbawienia, • podaje podstawową zasadę, że tekstów biblijnych nie można interpretować literalnie. 	<ul style="list-style-type: none"> • odkrywa w Biblii prawdę o zbawieniu.

4. W jakim języku została napisana Biblia?	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznanie z językami biblijnymi, gatunkami literackimi i zasadami interpretacji tekstów biblijnych. – Motywowanie do prawidłowego interpretowania tekstów biblijnych. 	<p>Księgi, języki biblijne i gatunki literackie w Biblii (A.5).</p> <p>Zasady interpretacji tekstów biblijnych.</p> <p>Tekst biblijny: Łk 1,1-4.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje, w jakich językach napisano Biblię, • wymienia literackie i teologiczne zasady interpretacji Pisma Świętego, • podaje przykłady wybranych gatunków literackich stosowanych w Biblii, • odróżnia literacką formę tekstu od jego treści religijnej, • interpretuje wybrane teksty biblijne w oparciu o poznane zasady (A.5.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia najbardziej znane tłumaczenia Biblii, • wyjaśnia istotę wierności oryginałowi w przekładach biblijnych, • wyjaśnia, dlaczego tłumaczy się Biblię na języki narodowe, • rozpoznaje przekład Biblii zatwierdzony przez Kościół katolicki. 	<ul style="list-style-type: none"> • poznaje Boga poprzez Pismo Święte wydane w języku ojczystym, • czytając Pismo Święte, stosuje zasady interpretacji tekstów biblijnych.
5. Tajemnica pochodzenia świata	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie biblijnej prawdy o stworzeniu człowieka i świata oraz Boga jako Stworzyciela świata i Dawcę życia. – Rozwijanie umiejętności interpretacji biblijnych mówiących o tajemnicy stworzenia. 	<p>Boże pochodzenie świata, piękno świata (A.10).</p> <p>Bóg Stworzyciel świata i Dawca życia.</p> <p>Tekst biblijny: Rdz 1,1-2,4.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, co to znaczy „stworzyć”, • interpretuje biblijny opis stworzenia świata według zasad literackich i teologicznych (A.5.2), • wskazuje w świecie piękno i harmonię, które są pieczęcią Boga (A.10.1). 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że biblijny opis stworzenia świata jest poematem i nie można go interpretować dosłownie, • wskazuje Boga jako Stworzyciela świata i Dawcę życia. 	<ul style="list-style-type: none"> • odkrywa piękno i harmonię świata jako dzieło Boga.
6. Koncepcje filozoficzne a biblijna prawda o pochodzeniu człowieka i świata	<ul style="list-style-type: none"> – Przedstawienie poglądów filozoficznych mówiących o pochodzeniu człowieka i świata. – Kształtowanie umiejętności prawidłowej oceny koncepcji kreacjonizmu i ewolucjonizmu. 	<p>Koncepcje dotyczące człowieka i świata (A.1).</p> <p>Pojęcia: kreacjonizm i ewolucjonizm.</p> <p>Teoria ewolucji Darwina.</p> <p>Tekst biblijny: Ps 8.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcia: kreacjonizm i ewolucjonizm, • podaje podstawowe twierdzenia teorii ewolucji, • wskazuje na źródła koncepcji człowieka i świata (A.1.1), • charakteryzuje główne koncepcje dotyczące człowieka i świata (A.1.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że teoria ewolucji nie stoi w sprzeczności z biblijnym opisem stworzenia świata, • podaje przykłady wypowiedzi naukowców na temat pochodzenia świata, • omawia nauczanie Kościoła na temat ewolucjonizmu. 	<ul style="list-style-type: none"> • identyfikuje się z chrześcijańską koncepcją człowieka i świata oraz konsekwentnie stosuje ją w swoim życiu (A.1.a).
7. Boży obraz w człowieku	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie biblijnej nauki o stworzeniu człowieka. – Kształtowanie postawy wdzięczności za Boże podobieństwo. 	<p>Człowiek stworzony na obraz i podobieństwo Boże (A.11).</p> <p>Chrześcijańska koncepcja człowieka i świata (A.1).</p> <p>Biblijny opis stworzenia człowieka – Rdz 1,26-31.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny o stworzeniu człowieka (Rdz 1,26-31), • wyjaśnia, na czym polega podobieństwo człowieka do Boga rozumiane jako odpowiedź na dar, którym jest zapisany w człowieku obraz Boży (A.11.1), • określa naturę człowieka (A.11.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia chrześcijańską wizję człowieka w świecie, • wymienia i wyjaśnia zadania, które Bóg powierza człowiekowi. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża wdzięczność za dar stworzenia człowieka na obraz i podobieństwo Boże. (A.11.a).

8. Biblia o kobiecie i mężczyźnie zgodnie z naturą	<ul style="list-style-type: none"> – Przedstawienie planu Boga wobec kobiety i mężczyzny. – Kształtowanie postawy akceptacji i szacunku wobec płciowości własnej i innych. 	<p>Biblijny opis stworzenia człowieka – Rdz 2,7-8.18-25. Powołanie mężczyzny i kobiety. Chrześcijańska koncepcja płciowości. Kościół wobec ideologii <i>gender</i> (C.15).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • omawia relacje osobowe między kobietą i mężczyzną (Adamem i Ewą), • przedstawia sens ludzkiej płciowości (C.15.7), • opisuje zagrożenia ideologii <i>gender</i> (C.15.13). 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny o stworzeniu człowieka (Rdz 2,7-8.18-25), • wyjaśnia, na czym polega chrześcijańska koncepcja płciowości. 	<ul style="list-style-type: none"> • akceptuje i docenia własną płciowość (C.15.a), • podejmuję walkę z postawami zagrażającymi szczęściu (C.15.g).
9. Czy Adam i Ewa pracowali w raju?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie pracy jako daru i zadania. – Motywowanie do samorealizacji przez uczciwe wykonywanie swoich obowiązków. 	<p>Praca jako dar i zadanie. Wartość ludzkiej pracy. Tekst biblijny: Rdz 2,8-10.15.18-20.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje definicję pracy, • interpretuje tekst biblijny o powołaniu człowieka do pracy (Rdz 2,8-10.15.18-20), • ukazuje pracę jako dar i powołanie, • wyjaśnia cel i wartość pracy ludzkiej. 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje związek pracy z rozwojem człowieka i społeczeństw, • uzasadnia, że praca może być formą samorealizacji. 	<ul style="list-style-type: none"> • odkrywa własne powołanie do pracy wykonywanej w przyszłości, • uczciwie wykonuje obowiązki ucznia i dziecka.
10. W jaki sposób Bóg daje się poznać człowiekowi	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy o objawianiu się Boga człowiekowi. – Budzenie pragnienia odkrywania obecności Boga we własnym życiu. 	<p>Bóg objawia się człowiekowi. Motywy, etapy i formy objawiania się Boga (A.4.1). Pełnia objawienia w Jezusie Chrystusie. Tekst biblijny: Hbr 1,1-3.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcia: objawienie, historia zbawienia, • podaje przykłady objawiania się Boga w historii, • wymienia i omawia etapy objawiania się Boga, • podaje prawdę, że pełnia objawienia dokonała się w Jezusie Chrystusie. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia znaczenie imienia Bożego Jahwe, • wskazuje motywy i formy objawiania się Boga człowiekowi. 	<ul style="list-style-type: none"> • dostrzega momenty objawienia się Boga w jego życiu.
11. Obraz Bożego piękna odtworzony przez człowieka	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie sztuki jako wyrazu twórczego działania człowieka ukazującego piękno Boga. – Kształtowanie wrażliwości na piękno świata i natury. 	<p>Piękno świata i natury jako obraz Bożego piękna. Sztuka wyrazem twórczego działania człowieka. Sztuka i kicz. Tekst biblijny: Mdr 13,1-5, Ps 104.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje, że piękno świata i natury jest obrazem Bożego piękna, • podaje prawdę, że przez świat przyrody Bóg objawia się człowiekowi, • omawia cechy charakterystyczne dla sztuki i kiczu, • wartościuje odpowiednio sztukę i kicz, piękno i brzydotę (A.10.2), • wskazuje dzieła sztuki sakralnej w najbliższym środowisku. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że twórczość człowieka może być odtworzeniem Bożego piękna, • wyjaśnia, że by tworzyć dzieła sztuki, człowiek musi najpierw odkryć Boże piękno, • podaje przykłady dzieł sztuki ukazujące sacrum, • podaje przykłady kiczu świeckiego i religijnego. 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje w sobie postawę wrażliwości na piękno świata i natury, widzi w tym obraz Bożego piękna (A.10.a), • troszczy się o piękno w swoim otoczeniu (A.10.b).

12. Obraz świata w mediach – tworzony czy odtworzony	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie potrzeby odpowiedzialnego korzystania ze środków społecznego przekazu. – Kształtowanie umiejętności świadomego korzystania z mediów w duchu wartości chrześcijańskich. 	<p>Odpowiedzialne korzystanie ze środków społecznego przekazu. Obraz Boga, koncepcja człowieka i wolności kształtowana przez media. Tekst biblijny: Ga 1,6-7.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ukazuje rolę mediów i zasady korzystania z nich, • określa rolę moralności w odbiorze przekazów medialnych, • uzasadnia konieczność przekazu prawdy w mediach, • podaje przykłady nauczania Kościoła na temat mediów, • wyjaśnia powody stosowania fake newsów i ich szkodliwość. 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje na zagrożenia wynikające ze stosowania manipulacji w mediach, • podaje przykłady tworzenia informacji (kłamliwych) zamiast odtwarzania rzeczywistości (faktów), • ukazuje rolę mediów katolickich. 	<ul style="list-style-type: none"> • świadomie i z umiarem korzysta ze środków masowego przekazu, • kształtuje umiejętność krytycznego odbioru mediów, • dąży do zgłębiania nauczania Kościoła na temat mediów.
13. Dzięki modlitwie tworzę świat duchowy	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie modlitwy jako osobowego spotkania z Bogiem. – Budzenie pragnienia przebywania z Bogiem na modlitwie. 	<p>Modlitwa uwielbieniem Boga za dzieło stworzenia (D.1). Przykłady osób modlitwy w Piśmie Świętym. Sytuacje z życia jako zaproszenie do dialogu z Bogiem. Tekst biblijny: Wj 33,7-20.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że modlitwa jest dialogiem człowieka z Bogiem (D.1.1), • uzasadnia, że Bóg inicjuje dialog z ludźmi (D.1.2), • podaje przykłady osób modlitwy w Piśmie Świętym, • podaje przykłady sytuacji życiowych, w których ludzie zwracają się do Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje biblijne przykłady uwielbienia Boga za dzieło stworzenia, • wyjaśnia, że dzięki modlitwie poznajemy pomysł Boga na świat, • wyjaśnia, że kontynuujemy Boże dzieło tworząc przez modlitwę duchową rzeczywistość. 	<ul style="list-style-type: none"> • prowadzi dialog z Bogiem przez modlitwę (D.1.a), • odczytuje wybrane sytuacje z życia jako zaproszenie do dialogu z Bogiem (D.1.b).
14. Psalm przewodnikiem po mojej modlitwie	<ul style="list-style-type: none"> – Przedstawienie Księgi Psalmów jako księgi, która uczy modlitwy. – Kształtowanie postawy gotowości do modlitwy w różnych sytuacjach życiowych. 	<p>„Księga modlitwy” – Księga Psalmów (D.3). Osobisty i wspólnotowy charakter psalmów. Tekst biblijny: Ps 119, 33-40.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że psalmy są „arcydziełem modlitwy w Starym Testamencie” (D.3.1), • przytacza tematykę wybranych psalmów i swoimi słowami omawia ich treść (D.3.3), • wskazuje na osobisty i wspólnotowy charakter psalmów (D.3.2), • wyjaśnia, że psalmy pomagają w tworzeniu własnych modlitw. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że modląc się psalmami korzystamy z doświadczenia modlitwy ich autorów, • wymienia sytuacje egzystencjalne, w których warto modlić się psalmami. 	<ul style="list-style-type: none"> • modli się psalmami w określonych sytuacjach egzystencjalnych (D.3.a).

II. Być wolnym, by kochać

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
15. Co to znaczy kochać?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy, że miłość jest darem Boga, o który należy się troszczyć przez całe życie. – Motywowanie do troski o rozwój miłości wobec samego siebie i innych. 	<p>Bóg jako dawca i źródło miłości. Wewnętrzna wolność jako podstawa miłości. Tekst biblijny: Ga 5,1.13.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia potrzebę miłości w życiu człowieka, • podaje prawdę, że miłość jest darem Boga, • rozróżnia egoistyczną miłość człowieka od miłości skierowanej na dobro innych, • uzasadnia, że prawdziwie kochać potrafi tylko ten, kto jest wewnętrznie wolny. 	<ul style="list-style-type: none"> • odróżnia miłość od sposobów jej okazywania, • wymienia sposoby okazywania miłości w różnych relacjach i różnym wieku, • wyjaśnia, że grzech utrudnia nam realizację prawdziwej miłości. 	<ul style="list-style-type: none"> • troszczy się o rozwój miłości wobec samego siebie i innych.
16. Bóg mnie kocha i ma wobec mnie wspaniały plan	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie praw życia duchowego oraz sposobów ich realizacji w życiu. – Ukazanie, że poszukiwanie prawdziwego obrazu Boga to droga do szczęścia każdego człowieka. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności i dbałości o swoje życie, w tym życie duchowe. 	<p>Cztery prawa życia duchowego (E.9). Sposoby ich realizacji w życiu. Przymioty, imiona i obraz Boga (A.7). Tekst biblijny: J 3,16.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, czym są cztery prawa życia duchowego, • podaje prawdę, że Bóg kocha człowieka bezinteresowną miłością, • charakteryzuje przymioty i imiona Boga oraz na ich podstawie omawia obraz Boga (A.7.1), • podaje pierwsze prawo życia duchowego i omawia sposoby odniesienia go do swojego życia (E.9), • interpretuje tekst o miłości Boga (J 3,16). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega Boży plan dla jego życia, • podaje przykłady doświadczenia miłości Boga w swoim życiu. 	<ul style="list-style-type: none"> • wierzy, że historia jego życia jest również włączona w wielki plan Bożej miłości historia zbawienia (E.9.d), • kształtuje postawę odpowiedzialności i dbałości o swoje życie, w tym życie duchowe (A.12.a).
17. Konsekwencje niewłaściwego wyboru	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy, że grzech oddala człowieka od Boga. – Rozwijanie umiejętności oceniania własnej grzeszności w obliczu świętości Boga. – Motywowanie do uznania własnej grzeszności i powierzenia się Bogu. 	<p>Istota grzechu pierworodnego. Wolność i zniewolenie. Łaska Boga większa od grzechu człowieka. Tekst biblijny: Rdz 3,1-19; Ef 2,8-9.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia istotę grzechu pierwszych rodziców (A.12.1), • poprawnie interpretuje biblijną historię grzechu pierworodnego (Rdz 3,1-19) (A.12.2), • wyjaśnia, czym jest protoewangelia (A.12.3), • podaje drugie prawo życia duchowego i omawia sposoby odniesienia go do swojego życia (E.9), • omawia działanie Boga ukierunkowane na ocalenie człowieka (A.12.4). 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że grzech niesie ze sobą zniewolenie i nie pozwala doświadczyć miłości Boga, • omawia skutki grzechu w życiu młodego człowieka, • uzasadnia, że przeproszenie Boga i powierzenie Mu swojego grzechu niesie prawdziwą wolność. 	<ul style="list-style-type: none"> • ma świadomość własnej grzeszności, • powierza swój grzech Bogu.

<p>18. Jezus Chrystus – jedyne Boże rozwiązanie</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy, że przyjście Jezusa na ziemię jest odpowiedzią Boga na grzech człowieka. – Przygotowanie do interpretacji pojęcia „wcielenie”. – Wspomaganie w uznaniu Jezusa Chrystusa jako jedyne rozwiązanie problemu grzeszności człowieka. 	<p>Bóg stał się człowiekiem (A.13). Jezus – prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek (A.13). Jezus Chrystus jedyne rozwiązanie dla grzesznego człowieka. Tekst biblijny: Rz 5,8; J 14,6.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcia: wcielenie, odkupienie, • wyjaśnia podwójną naturę Osoby Jezusa Chrystusa (A.13.3), • podaje prawdę, że Jezus przyszedł na ziemię jako człowiek, by odkupić człowieka, • podaje trzecie prawo życia duchowego i omawia sposoby odniesienia go do swojego życia (E.9). 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że Jezus Chrystus jest jedynym rozwiązaniem dla grzesznego człowieka, • uzasadnia, że powierzenie grzechu Jezusowi pozwala doświadczyć miłości Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> • uznaje w Jezusie Boga (A.13.b), • kieruje się prawami życia duchowego (E.9.a), • z szacunkiem wypowiada tytuły Jezusa i używa ich w osobistej modlitwie (A.13.a).
<p>19. Ogłaszać Jezusa Chrystusa jedynym Panem i Zbawicielem człowieka</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy, że Jezus Chrystus jest jedynym Panem i Zbawicielem człowieka. – Budzenie pragnienia przyjęcia Jezusa jako Pana i Zbawiciela. 	<p>Jezus jedynym Panem i Zbawicielem. Przyjęcie Jezusa jako Pana i Zbawiciela prowadzi do poznania Boga i doświadczenia Jego miłości. Tekst biblijny: Rz 10,9-10.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcie „zbawienie”, • podaje czwarte prawo życia duchowego i omawia sposoby odniesienia go do swojego życia (E.9), • wyjaśnia, że do przyjęcia Jezusa potrzebna jest wiara oraz szczerze i otwarte serce, • wyjaśnia, że owocem przyjęcia Jezusa jest przemiana życia. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny: Rz 10,9-10, • opowiada o męce, śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa, • uzasadnia, dlaczego na życie doczesne warto patrzeć przez pryzmat życia wiecznego. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża wdzięczność za zbawczą mękę i śmierć Jezusa (A.16.a), • uznaje i przyjmuje Chrystusa jako Pana i Zbawiciela (E.9.b), • kształtuje swoje życie w świetle prawdy o zmartwychwstaniu i w perspektywie życia wiecznego (A.17.b).
<p>20. Na Bożą miłość odpowiadać miłością</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie, że świadectwo wiary jest odpowiedzią na miłość Boga. – Kształtowanie zdolności dzielenia się kerygmatem z rówieśnikami. 	<p>Świadectwo wiary odpowiedzią na miłość Boga. Słowa i życie codzienne – świadectwo. Wspólnota Kościoła miejscem umocnienia wiary i posłania do dawania świadectwa. Postawa chrześcijańskiej nadziei. Tekst biblijny: 1 Kor 9,16-27.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, co to jest kerygmat, • uzasadnia, że otrzymana miłość Boża motywuje do przekazywania jej innym, • podaje przykłady świadectwa wiary młodego człowieka słowem i w życiu codziennym. • 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady znanych osób (np. ze świata kultury lub sportu), które dają świadectwo wiary, • omawia rolę wspólnoty Kościoła w umocnieniu wiary, • wyjaśnia wymiar chrześcijańskiej nadziei. 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje zdolność dzielenia się kerygmatem ze swoimi rówieśnikami (E.9.e), • rozwija postawę chrześcijańskiej nadziei (A.17.a).

III. Być wolnym, by wierzyć

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
21. Wybrać wiarę, by być szczęśliwym	<ul style="list-style-type: none"> – Przedstawienie wiary jako ciągłego podejmowania wysiłku poszukiwania i odkrywania Boga. – Rozwijanie wytrwałości w umacnianiu swojej wiary. 	<p>Wiara jako poszukiwanie i odkrywanie Boga. Biblijne cechy i określenia wiary. Postawy człowieka wobec Boga i ich konsekwencje (A.6). Tekst biblijny: Hbr 11,1-11.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie wiary, • analizuje znaczenie wolności dla wiary bądź niewiary człowieka (A.6.3), • wymienia i omawia postawy człowieka wobec Boga i ich konsekwencje (odrzućenie, obojętność, przyjęcie), • wyjaśnia, że owocem poszukiwania Boga jest doświadczenie Jego bliskości, • wymienia i omawia przeszkody w rozwoju wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> • w oparciu o tekst biblijny wskazuje cechy i określenia wiary, • wyjaśnia, że doświadczenie wiary prowadzi do wierności Bogu, • uzasadnia, dlaczego wiara nadaje sens życiu człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> • właściwie korzysta z daru wolności (C.2.c), • poszukuje sposobów umacniania swojej wiary.
22. Wiara, która szuka zrozumienia	<ul style="list-style-type: none"> – Przedstawienie zależności między wiarą i rozumem. – Motywowanie do akceptacji prawd wiary. 	<p>Wyznanie wiary (E.9). Formowanie się <i>Credo</i>. Św. Augustyn (E.1). Tekst biblijny: Rz 1,19-20.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • omawia historię powstania <i>Credo</i>, • podaje treść <i>Wyznania wiary</i> i interpretuje poszczególne jego artykuły (E.9.2), • wyjaśnia zależność między wiarą i rozumem (A.6.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • krótko wyjaśnia myśl św. Augustyna o roli rozumu i wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> • akceptuje wyznawane prawdy wiary (E.9.c), • potwierdza swoim życiem przyjęcie prawd wiary.
23. Dlaczego Jezus? Religie świata a chrześcijaństwo	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie wiedzy na temat najważniejszych religii świata oraz ukazanie wartości chrześcijaństwa w świetle innych religii. – Kształtowanie szacunku wobec innych religii oraz radości z bycia chrześcijaninem. 	<p>Religie a chrześcijaństwo (A.3). Najważniejsze religie świata. Tekst biblijny: Dz 4,12.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie „religia”, • podaje wiadomości na temat najważniejszych religii świata: (judaizm, buddyzm, hinduizm i islam) (A.3.1), • ukazuje specyfikę i wartość chrześcijaństwa wobec innych religii, zwłaszcza: judaizmu, buddyzmu, hinduizmu i islamu (F.2.1) 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia cechy wspólne wszystkich religii, • uzasadnia, że chrześcijaństwo najpełniej wyraża miłość Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> • szanuje inne religie i ich wyznawców (F.2.a), • podejmuje rozmowy z rówieśnikami na temat wiary (A.6.).

24. dlaczego Kościół katolicki?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie Kościoła katolickiego w świetle innych wyznań chrześcijańskich. – Kształtowanie postawy szacunku i zgodnego współistnienia z osobami innych wyznań. 	<p>Najważniejsze wyznania chrześcijańskie (E.8). Podstawy myśli ekumenicznej (E.8). Inicjatywy ekumeniczne. Tekst biblijny: Mt 16,13-20.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcie ekumenizmu (E.8.1), • przedstawia różnice i podobieństwa katolicyzmu i pozostałych głównych wyznań chrześcijańskich oraz wskazuje perspektywy i granice ekumenizmu (E.8.2), • w kontekście ekumenizmu wyjaśnia pojęcia interkomunii, sukcesji apostoelskiej, konieczności łaski Bożej do zbawienia i ukazuje miejsce Pisma Świętego w życiu chrześcijanina (E.8.4), • wskazuje inicjatywy ekumeniczne podejmowane w Kościele katolickim i innych kościołach oraz wspólnotach chrześcijańskich (E.8.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje tożsamość katolika. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia postawę katolika (F.2.b), • okazuje szacunek wobec osób innych wyznań (E.8.a), • dąży do zrozumienia osób innego wyznania (E.8.b), • włącza się w działania ekumeniczne (E.8.c).
25. Wyjątkowość chrześcijaństwa na tle innych kultur i religii	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wyjątkowości chrześcijaństwa na tle innych kultur i religii. – Kształtowanie postawy zrozumienia, tolerancji i dialogu rozumianego jako poszukiwanie prawdy, skoncentrowanego na dobru. 	<p>Wyjątkowość i nowość chrześcijaństwa (F.2). Dialog międzykulturowy i międzyreligijny (F.2). Tekst biblijny: 1 Kor 2,6-9.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje zasady dialogu międzyreligijnego (F.2.2), • wskazuje specyfikę chrześcijaństwa na tle innych religii (A.3.2), • wskazuje podejmowane przez Kościół katolicki drogi dialogu międzykulturowego i międzyreligijnego (F.2.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega dialog międzykulturowy, • określa perspektywy i granice dialogu międzykulturowego i międzyreligijnego. 	<ul style="list-style-type: none"> • zachowuje tożsamość katolika (F.2.c), • rozwija postawę zrozumienia, tolerancji i dialogu rozumianego jako poszukiwanie prawdy, skoncentrowanego na dobru (A.3.a).

IV. Być wolnym, by uswięcać

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
26. Dlaczego nie jestem święty?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie zależności między wolnością człowieka a złem występującym w świecie. – Kształtowanie postawy pokory wobec Boga oraz świadomości własnej grzeszności i pragnienia jej przewycięzania. 	<p>Pojęcie grzechu (C.7). Grzech jako nieposłuszeństwo człowieka wobec Boga. Zależność między wolnością człowieka a złem występującym w świecie. Świętość darem Boga dla każdego człowieka. Tekst biblijny: Rz 7,18-25.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że Bóg jest święty i zaprasza do świętości każdego człowieka, • definiuje pojęcia: grzech, pokora, • opisuje grzech jako nieposłuszeństwo człowieka wobec Boga (C.7.2), • wskazuje, że świętość osiąga człowiek prawdziwie wolny wewnątrznie. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia zależność między wolnością człowieka a złem występującym w świecie, • omawia rolę pokory wobec Boga w uznaniu własnej grzeszności, • podaje przykłady pracy nad sobą w pokonywaniu pokus. 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje w sobie postawę pokory, świadomości własnej grzeszności, ale również pragnienie jej przewycięzania oraz zaufania Bogu (A.12.b).
27. Wolność jest tam, gdzie Duch Pański	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie Osoby Ducha Świętego. – Motywowania do budowania osobistej relacji z Duchem Świętym. 	<p>Trzecia Osoba Trójcy Świętej odkrywana poprzez Imię (A.19). Określenia i symbole Ducha Świętego (A.19). Duch Święty – przewodnikiem do świętości. Tekst biblijny: 2 Kor 3,17.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje określenia i symbole Ducha Świętego, • definiuje i opisuje Imię, określenia i symbole Ducha Świętego (A.19.1), • ukazuje Ducha Świętego jako przewodnika prowadzącego człowieka do świętości, • wyjaśnia, że poddanie się woli Ducha Świętego czyni człowieka wolnym. 	<ul style="list-style-type: none"> • ukazuje sposób działania Ducha Świętego w przyjętych sakramentach. • uzasadnia, że z Duchem Świętym można współpracować tylko wtedy, gdy nawiąże się z Nim osobową relację. 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje osobistą relację z Duchem Świętym (A.19.a).
28. Kościół w mojej drodze do świętości	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie przymiotów Kościoła i jego roli wspólnoty w dążeniu do świętości. – Kształtowanie umiejętności analizowania cech Kościoła w kontekście swojego miejsca i powołania. – Kształtowanie poczucia odpowiedzialności za świętość własną oraz wspólnoty Kościoła. 	<p>Kościół jeden, święty, powszechny i apostołski (A.22). Rola wspólnoty Kościoła w dążeniu do świętości. Tekst biblijny: J 5,1-9.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wlicza i wyjaśnia przymioty Kościoła (A.22.1), • wyodrębnia przymioty Kościoła z <i>Credo</i>, • wyjaśnia, że we wspólnocie łatwiej jest żyć i pokonywać trudności. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że we wspólnocie Kościoła jesteśmy powołani do wzajemnej pomocy na drodze uświęcania, • uzasadnia błędność stwierdzenia: „Chrystus tak, Kościół nie”. 	<ul style="list-style-type: none"> • utożsamia się z wyznawaną wiarą (A.3.b), • utożsamia się ze wspólnotą Kościoła (A.22.a), • troszczy się o świętość własnego życia.

29. Duchowa łączność między niebem, ziemią i czyścim	<ul style="list-style-type: none"> – Przedstawienie zależności pomiędzy członkami Kościoła: żyjącymi, duszami przebywającymi w czyścim oraz świętymi przebywającymi w niebie. – Budzenie pragnienia modlitwy za wstawiennictwem świętych oraz w intencji cierpiących w czyścim. 	<p>Obcowanie świętych jako komunii dóbr duchowych (A.23). Komunia Kościoła w niebie i na ziemi (A.23). Ofiarowanie odpustu w intencji cierpiących w czyścim. Tekst biblijny: Łk 16,19-31.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: Kościół pielgrzymujący, cierpiący i tryumfujący, • wyjaśnia istotę obcowania świętych (A.23.1), • wyjaśnia wstawienniczą rolę świętych (D.9.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia perykopę o bogaczu i Łazarzu (Łk 16,19-31), • podaje definicję odpustu i omawia warunki jego uzyskania. 	<ul style="list-style-type: none"> • modli się za wstawiennictwem świętych (A.23), • wspiera cierpiących w czyścim przez modlitwę.
30. Poślij o Panie swego anioła	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie wiadomości na temat aniołów. – Ukazanie zagrożeń płynących z praktyk ezoterycznych i magii. – Motywowanie do modlitewnego kontaktu z Aniołem Stróżem i archaniołami. 	<p>Istnienie aniołów (A.9). Aniołowie w życiu Kościoła (A.9). Biblijne przykłady działania aniołów. Michał Archanioł, Anioł Stróż. Zagrożenia płynące z praktyk ezoterycznych i magii. Tekst biblijny: Wj 23,20-21.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że istnieje świat duchowy, • wyjaśnia, kim są aniołowie (A.9.1), • wymienia funkcje, jakie pełnią aniołowie, • podaje biblijne przykłady działania aniołów (A.9.2), • podaje argumenty za ich odrzuceniem. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia udział aniołów w misji Jezusa, • podaje przykłady zagrożeń płynących z praktyk ezoterycznych i magii. 	<ul style="list-style-type: none"> • wierzy w Anioła Stróża (A.9.a), • modli się do Anioła Stróża i Michała Archanioła.
31. Nieunikniona konieczność śmierci	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznanie z obrzędami pogrzebowymi i ukazanie wartości modlitwy za zmarłych. – Kształtowanie nadziei chrześcijańskiej wobec nieuchronności śmierci. 	<p>Pogrzeb chrześcijański jako obrzęd liturgiczny Kościoła (B.9). Chrześcijańska postawa wobec śmierci. Wartość Mszy Świętej w intencji zmarłych. Tekst biblijny: Ps 90,8-12.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia katolicki sens grzebania zmarłych (B.9.2), • wyjaśnia, że pogrzeb chrześcijański jest obrzędem liturgicznym Kościoła (B.9.1), • uzasadnia wartość modlitwy za zmarłych, a szczególnie Mszy Świętej w ich intencji. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia obrzędy pogrzebowe, • charakteryzuje chrześcijańską postawę wobec śmierci. 	<ul style="list-style-type: none"> • okazuje szacunek zmarłym (B.9.a), • modli się za zmarłych i pamięta o nich (B.9.c).
32. Sąd nad żywymi i umarłymi	<ul style="list-style-type: none"> – Wyjaśnienie prawd eschatologicznych w świetle faktów z życia Jezusa. – Kształtowanie świadomości spotkania z Chrystusem w dniu sądu. 	<p>Jezus Chrystus obecny po prawicy Ojca i w swoim Kościele. Jezus Chrystus powróci w chwale. Sąd nad żywymi i umarłymi (A.18). Chrystus otwiera bramy zbawienia sprawiedliwym zmarłym przed Jego przyjściem (A.16). Tekst biblijny: Mt 25,31-46.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • prezentuje naukę Kościoła o końcu świata i sądzie ostatecznym (A.18.2), • definiuje pojęcia: sąd szczegółowy, sąd ostateczny, niebo, piekło, czyściec, • wyjaśnia słowa „zstąpił do piekieł” (A.16.2), • podaje prawdę, że Chrystus otwiera bramy zbawienia sprawiedliwym zmarłym przed Jego przyjściem (A.16). 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że Jezus Chrystus jest obecny po prawicy Ojca i w swoim Kościele, • wyodrębnia z <i>Credo</i> prawdy o królowaniu Jezusa i Jego powtórnym przyjściu, • wyjaśnia, że życie wieczne zależy od życia na ziemi. 	<ul style="list-style-type: none"> • żyje ze świadomością spotkania z Chrystusem w dniu sądu (A.18.c), • traktuje Chrystusa jako źródło nadziei odnośnie do własnego życia, obecnego i przyszłego (A.17.c).

33. Rozmawiać z Bogiem ojcem jak Jezus	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie modlitwy jako rozmowy z Bogiem Ojcem. – Kształtowanie postawy dziecięcej ufności wobec Boga. 	<p>Modlitwa jako rozmowa z Ojcem (D.4). Synowski charakter modlitwy Jezusa. Tekst biblijny: J 11,38-44.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia synowski charakter modlitwy Jezusa (D.4.1), • charakteryzuje modlitwę Jezusa (D.4.2), • podaje przykłady miejsc i sytuacji, w których Jezus się modlił. 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady w jakich sytuacjach najczęściej modli się młody człowiek, • uzasadnia, że Bóg pragnie dobra dla każdego człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> • podczas modlitwy przyjmuje postawę dziecka Bożego (D.4.a), • z ufnością modli się do Boga Ojca (D.4.b).
34. Uświęcam się przez modlitwę	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznanie z postawami i formami modlitwy. – Rozwijanie umiejętności posługiwania się różnymi formami modlitwy. – Motywowanie do codziennej indywidualnej modlitwy (różnymi rodzajami). 	<p>Formy modlitwy (D.8). Biblijne przykłady form modlitwy. Postawy modlitewne. Tekst biblijny: Lb 6,22-27.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia i omawia formy modlitwy (błogosławieństwo i adoracja, modlitwa prośby, dziękczynienia, uwielbienia) (D.8.1), • podaje i omawia wybrane biblijne przykłady form modlitwy. 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje postawy modlitewne, • uzasadnia, że modlitwa prowadzi do świętości życia. 	<ul style="list-style-type: none"> • przyjmuje postawę modlitewną adekwatną do przeżywanej sytuacji (D.8.b), • formułuje własne modlitwy w różnych formach.
35. Kiedy modlitwa jest skuteczna?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie warunków skutecznej modlitwy. – Kształtowanie postawy pokory, ufności i wytrwałości w zwracaniu się do Boga na modlitwie. 	<p>Skuteczność modlitwy (D.12). Biblijne podstawy modlitwy wspólnotowej (D.8.2). Tekst biblijny: Mt 21,21-22; Jk 4,1-3.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega skuteczność modlitwy, • wyjaśnia związek posiadanego obrazu Boga ze skutecznością modlitwy (D.12.1), • omawia biblijne podstawy modlitwy wspólnotowej (D.8.2), • omawia, na czym polega modlitwa wstawiennicza (D.8.1), • uzasadnia twierdzenie, że skuteczność modlitwy zależy od woli Bożej (D.12.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że na modlitwie można prosić Boga tylko o dobro, • wyjaśnia, że owocem modlitwy jest przemiana umysłu, serca i pragnień, • uzasadnia, że Bóg zawsze wysłuchuje modlitw, ale nie dostrzegamy Jego odpowiedzi. 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje postawę pokory, ufności i wytrwałości w zwracaniu się do Boga na modlitwie (D.12.a).

V. Być wolnym, by służyć Ewangelii

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		Uczeń:
36. Mówić o Jezusie, by inni byli wolni	<ul style="list-style-type: none"> – Wyjaśnienie znaczenia wolności i odpowiedzialności w życiu człowieka. – Kształtowanie odpowiedzialności za realizację własnego powołania w wymiarze wspólnotowym. 	<p>Wolność i odpowiedzialność w życiu człowieka. Sposoby realizacji własnego powołania w wymiarze wspólnotowym.</p> <p>Tekst biblijny: 1 Kor 10,23-24; 2 Kor 8,9.13-14.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia zależność między wolnością i odpowiedzialnością w życiu człowieka, • podaje prawdę, że powołaniem każdego chrześcijanina jest głoszenie Jezusa, • uzasadnia poczucie odpowiedzialności za innych we wspólnocie Kościoła, • definiuje pojęcia: ewangelizacja, działania apostolskie. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, dlaczego łatwiej jest wierzyć wspólnie z innymi, • podaje przykłady ludzi, którzy przyjmując Jezusa odzyskali wewnętrzną wolność, • wymienia i omawia akcje ewangelizacyjne i apostolskie organizowane w jego środowisku, • podaje przykłady działań ewangelizacyjnych za pośrednictwem nowoczesnych nośników informacji. 	<ul style="list-style-type: none"> • odpowiedzialnie korzysta z daru wolności, • włącza się w akcje ewangelizacyjne, apostolskie i charytatywne (E.8.e).
37. Początki chrześcijaństwa i pierwsze prześladowania	<ul style="list-style-type: none"> – Wprowadzenie w rzeczywistość Kościoła powszechnego (E.8). – Ukazanie początków chrześcijaństwa i pierwszych prześladowań chrześcijan. – Kształtowanie postawy szacunku wobec Kościoła i jego historii. 	<p>Początki chrześcijaństwa i pierwsze prześladowania chrześcijan (Apostołowie męczennicy, św. Szczepan, św. Ignacy Antiocheński) (E.1).</p> <p>Rola św. Piotra u początków Kościoła.</p> <p>Tekst biblijny: Dz 5,27-32.40-41.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o życiu starożytnych chrześcijan (E.1.4), • opierając się na Nowym Testamencie, szczególnie na Dziejach Apostolskich, omawia rolę św. Piotra u początków Kościoła (E.1.2), • opowiada o początkach chrześcijaństwa oraz starożytnych prześladowaniach chrześcijan (E.1.1). 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje postawę chrześcijan-męczenników, • wyjaśnia przyczyny niechęci Żydów do chrześcijan I w. 	<ul style="list-style-type: none"> • z szacunkiem odnosi się do Kościoła i jego historii (E.1.a), • modli się za Kościół i jego pasterzy (E.1.b).
38. Posłuchamy cię innym razem	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie roli św. Pawła u początków Kościoła oraz spotkania świata pogańskiego i kultury antycznej z chrześcijaństwem. – Motywowanie do wytrwałości w głoszeniu Ewangelii w niesprzyjającym środowisku. 	<p>Rola św. Pawła u początków Kościoła. Spotkanie świata pogańskiego i kultury antycznej z chrześcijaństwem.</p> <p>Tekst biblijny: Dz 17,16-34.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • opierając się na Dziejach Apostolskich, omawia rolę św. Pawła u początków Kościoła (E.1.2), • wskazuje na kwestie związane ze spotkaniem świata pogańskiego i kultury antycznej z chrześcijaństwem (E.1.3), • wskazuje przykłady wychodzenia chrześcijan do (świata) innych. 	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o nauczaniu św. Pawła na Areopagu, • charakteryzuje metodę nauczania św. Pawła wobec pogan, • podaje przykłady głoszenia o Jezusie metodami dostosowanymi do współczesnej kultury, • wyjaśnia, że Ewangelię należy głosić nie gubiąc jej istoty i nie zniekształcając jej sensu. 	<ul style="list-style-type: none"> • wytrwale mówi o Jezusie swoim rówieśnikom, uwzględniając ich środowiska życia.

39. Pełnoprawni obywatele cesarstwa rzymskiego. „Edykt mediolański”	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie znaczenie tzw. edyktu mediolańskiego dla rozwoju chrześcijaństwa. – Motywowanie do troski o swobodne wyznawanie wiary w Polsce i Europie. 	„Edykt mediolański”. Konkordat między RP a Stolicą Apostolską. Tekst biblijny: Dz 16,16-24.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje czas zawarcia umowy zwanej edyktem mediolańskim i omawia jej znaczenie (E.1.6), • wyjaśnia, dlaczego cesarze Konstantyn i Licyniusz zawarli umowę zwaną edyktem mediolańskim, • wyjaśnia, dlaczego „edykt mediolański” zapoczątkował szybki rozwój chrześcijaństwa i postęp jego instytucjonalizacji. 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje, że „edykt mediolański” dotyczył nie tylko chrześcijaństwa lecz również innych religii, • wyjaśnia, że na mocy umowy zwanej „edyktem mediolańskim” chrześcijanie stali się pełnoprawnymi obywatelami cesarstwa rzymskiego. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża gotowość wyrażania swoich przekonań religijnych w rzeczywistości publicznej.
40. Modlitwa i praca. Święty Benedykt	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznanie z działalnością świętego Benedykta, oraz dziełem podjętym przez benedyktynów. – Motywowanie do troski o swój rozwój osobowy przez modlitwę i pracę. 	Rola zakonów i klasztorów w średniowieczu (E.2). Działalność świętego Benedykta (E.2). Dzieło podjęte przez benedyktynów (E.2). Tekst biblijny: Łk 10,38-42.	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: monastycyzm, reguła zakonna, benedyktyni, • opowiada o życiu i działalności św. Benedykta (E.2.2), • prezentuje rolę zakonu i klasztorów benedyktynów (E.2.1), • wykazuje aktualność idei benedyktyńskiej (E.2.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia maksymę „Ora et labora”, • wyjaśnia dlaczego św. Benedykt jest patronem Europy, • charakteryzuje życie zakonne benedyktynów współcześnie. 	<ul style="list-style-type: none"> • wzoruje się na duchowości św. Benedykta (E.2.c), • troszczy się o swój rozwój osobowy przez modlitwę i pracę.
41. Rozłam w Kościele. Schizma wschodnia	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie przyczyn i skutków rozłamu Kościoła na wschodni i zachodni. – Motywowanie do odkrywania i budowania jedności Kościoła. 	Schizma wschodnia (E.2) Różnice i podobieństwa między kościołem rzymskokatolickim a prawosławnym. Tekst biblijny: J 17,20-23 .	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: schizma, Kościół prawosławny, patriarcha, ikona, cerkiew, • wymienia przyczyny i skutki rozłamu Kościoła na Wschodni i Zachodni, • wykazuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim i prawosławnym. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia zniesienie wzajemnych ekskomunik przez papieża Pawła VI i patriarchę Atenagorasa I, charakteryzuje działania ekumeniczne Kościoła prawosławnego i katolickiego, • układa modlitwę w intencji jedności Kościoła. 	<ul style="list-style-type: none"> • pielęgnuje postawę jednoczenia (E.8.d) • dąży do jedności (E.2.b) • docenia wartość kultury prawosławia.
42. Reforma gregoriańska	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie założeń i skutków reformy gregoriańskiej. – Kształtowanie umiejętności argumentowania i uzasadniania swoich racji. 	Założenia i skutki reformy gregoriańskiej. Stosunki państwo – Kościół. Obowiązki i prawa Polaka katolika. Tekst biblijny: Mt 22,15-21.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje, kim był Grzegorz VII i czego dotyczyły wydane przez niego dekrety reformatorskie, • wymienia owoce reformy gregoriańskiej, • definiuje pojęcia: inwestytura, symonia, ekskomunika. • charakteryzuje główne założenia reformy. 	<ul style="list-style-type: none"> • krytycznie ocenia stosunki państwo Kościół przed reformą gregoriańską, • wyjaśnia znaczenie reformy Grzegorza VII dla Kościoła w Europie zachodniej i w Polsce. 	<ul style="list-style-type: none"> • respektuje obowiązki i prawa Polaka katolika zawarte w Konstytucji RP.

43. Wyprawy krzyżowe	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wypraw krzyżowych jako wyrazu gotowości poświęcenia życia dla Chrystusa. – Kształtowanie odwagi do obrony wiary, a nawet poświęcenia. 	<p>Wyprawy krzyżowe (E.2). Cel podejmowania wypraw krzyżowych. Sytuacja polityczna na terenach Ziemi Świętej w XI–XIII w. Tekst biblijny: Ga 6,14.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: krucjata, wojna sprawiedliwa, • omawia zagrożenia ze strony wyznawców Islamu na terenach Ziemi Świętej w XI–XIII w., • wymienia i omawia podstawowy cel podejmowania wypraw krzyżowych, • omawia jasne i ciemne strony wypraw krzyżowych. 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że wyjaśnia, że krucjaty były jednocześnie wyprawami wojennymi i pielgrzymkami, które charakteryzował szczególny rytuał i status prawny, • średniowieczni Europejczycy maszerowali, aby walczyć za Chrystusa, i byli gotowi poświęcić życie w obronie tego, co uważali za największą świętość. 	<ul style="list-style-type: none"> • staje w obronie wiary.
44. Służyć ubóstwem. Święty Franciszek	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznanie z działalnością św. Franciszka oraz dziełem podjętym przez franciszkanów. – Motywowanie do troski o swój rozwój duchowy oraz kształtowanie umiejętności dzielenia się z innymi. 	<p>Spór o ewangeliczne ubóstwo (E.2). Kościół w społeczeństwie feudalnym (E.2). Działalność świętego Franciszka. Rola zakonu franciszkanów oraz podjęte przez niego dzieło. Tekst biblijny: Łk 6,20-23a.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: zakon żebraczy, habit, kwesta, • opowiada o życiu i działalności św. Franciszka (E.2.2), • przedstawia spór o ubóstwo (E.2.4), • prezentuje rolę zakonu i klasztorów franciszkanów (E.2.1), • wykazuje aktualność idei franciszkańskiej (E.2.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje wartość rezygnacji z dóbr materialnych na rzecz wzrostu duchowego, • charakteryzuje rolę Kościoła w społeczeństwie feudalnym, • podaje i omawia dzieła zakonu franciszkanów podejmowane wspólnie. 	<ul style="list-style-type: none"> • wzoruje się na duchowości św. Franciszka (E.2.c).
45. Zrozumieć wiarę. Życie umysłowe XII i XIII wieku	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie poziomu życia umysłowego w XII i XIII wieku oraz działalności naukowych ośrodków średniowiecznej Europy. – Kształtowanie postawy szacunku i uznania dla umysłowych osiągnięć epoki średniowiecza. 	<p>Życie umysłowe XII i XIII wieku (E.2). Powstanie uniwersytetów (E.2). Życie i działalność św. Tomasza z Akwinu (E.2). Tekst biblijny: J 3,1-21.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o osiągnięciach intelektualnych XII i XIII wieku, • wymienia uniwersytety średniowiecznej Europy, • charakteryzuje postać św. Tomasza z Akwinu. 	<ul style="list-style-type: none"> • prezentuje dziedziny wiedzy studiowane w średniowieczu, • charakteryzuje wkład ludzi wierzących w rozwój ludzkiej wiedzy. 	<ul style="list-style-type: none"> • szuka kompetentnej pomocy w rozwiązywaniu wątpliwości w wierze, • angażuje się w pogłębianie wiedzy i wiary.

46. Ratować wiarę. Inkwizycja	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie przyczyn i skutków inkwizycji. – Ukazanie prawdy, że Kościół potrzebuje nieustannego oczyszczania. – Kształtowanie postawy przebaczenia i skruchy oraz umiejętności oceny zła płynącego z nietolerancji religijnej w świetle prawdy o świętości Kościoła. 	Przyczyny i skutki inkwizycji. Przebaczenie we wspólnocie Kościoła oraz w sferze indywidualnej. Tekst biblijny: 1 J 1,8-10 i 1 J 2,3-6.	<ul style="list-style-type: none"> • określa, na czym polega świętość Kościoła, • definiuje pojęcia: inkwizycja i herezja, • wymienia przyczyny powstania inkwizycji, • prezentuje stanowisko Kościoła współczesnego wobec inkwizycji. • potrafi ocenić zło płynące z inkwizycji. 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje metody walki z heretykami stosowane przez inkwizycję, • poprawnie interpretuje fragmenty z Biblii i listu Jana Pawła II „Tertio millennio adveniente”. 	<ul style="list-style-type: none"> • prezentuje postawę wiary w Chrystusa oraz miłości względem drugiego człowieka, • wyraża postawę akceptacji i tolerancji wobec drugiego człowieka, • przebacza i prosi o przebaczenie.
47. Chrystianizacja Polski i rola świętego Wojciecha	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie wiadomości na temat znaczenia chrystianizacji Polski oraz roli działalności i kultu św. Wojciecha dla Kościoła w Polsce. – Budowanie świadomości znaczenia historii Kościoła w Polsce oraz kształtowanie tożsamości religijnej. 	Kościół w życiu narodu polskiego: chrystianizacja Polski, rola działalności i kultu św. Wojciecha (E.6). Tekst biblijny: J 12,24-26.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje datę chrztu Mieszka I oraz Zjazdu Gnieźnieńskiego, • omawia życie i działalność św. Wojciecha (E.6.2), • uzasadnia znaczenie chrztu dla historii Polski (E.6.1), • uzasadnia wybór św. Wojciecha na patrona Polski (E.6.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia kontekst polityczny i religijny towarzyszące chrystianizacji Polski, • wymienia nowoutworzone biskupstwa, 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje swoją tożsamość religijną i narodową przez poznawanie dziejów Polski, • odważnie wyznaje wiarę wzorując się na św. Wojciechu.
48. Spór o św. Stanisława	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie wiadomości na temat konfliktu króla Bolesława Śmiałego z biskupem krakowskim oraz kultu św. Stanisława. – Budowanie świadomości wagi oraz siły poświęcenia dla wiary, Kościoła i Ojczyzny. 	Konflikt między królem Bolesławem Śmiałym z biskupem krakowskim. Spór o św. Stanisława (E.6.2). Rola działalności i kultu św. Stanisława (E.6). Święty Stanisław patron Polski. Tekst biblijny: J 10,11-16.	<ul style="list-style-type: none"> • prezentuje tzw. spór o św. Stanisława (E.6.2), • opowiada o przyczynach konfliktu między królem Bolesławem Śmiałym z biskupem krakowskim, • wyjaśnia rozbieżności w historycznych ocenach tego konfliktu. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia życie i działalność św. Stanisława, • uzasadnia wybór św. Stanisława na patrona Polski. 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje świadomość możliwości poświęceń dla Kościoła i Polski, • szuka autorytetów, które uczą poświęcenia się dla Kościoła i Ojczyzny.
49. Dobrocią i mądrością zdobywać serca. Święta Jadwiga Królowa	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie wiadomości na temat chrześcijaństwa za czasów Jagiellonów. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za wiarę własną i innych oraz podejmowane decyzje. 	Chrześcijaństwo w Polsce za czasów Jagiellonów. Życie i świętość Jadwigi Królowej (E.6). Tekst biblijny: Mt 20,25-26.	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje chrześcijaństwo w Polsce za czasów Jagiellonów (E.5.4), • opowiada o życiu i świętości Jadwigi Królowej (E.5.4), • wymienia owoce religijne i polityczne podejmowanych decyzji przez św. Jadwigę dla Polski, Litwy i Kościoła. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że decyzje podejmowane przez Jadwigę wymagały dojrzałej wewnętrznej wolności i głębokiej wiary, • wskazuje, że decyzje podejmowane przez poszczególne osoby mają wpływ na wielu ludzi i prawa. 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje w sobie odpowiedzialność za podejmowane decyzje.

VI. Być wolnym, by świętować

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		Uczeń:
50. Każdy ma swojego patrona w niebie. uroczystość Wszystkich Świętych	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy i przesłania liturgii uroczystości Wszystkich Świętych. – Kształtowanie postawy czci i szacunku wobec świętych. 	<p>Cześć świętych w roku liturgicznym (B.11). Patroni chrztu, patroni parafii. Modlitwa na uroczystość Wszystkich Świętych (np. kolekta lub prefacja). Tekst biblijny: Ap 22,4-5.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia kult świętych w obchodach roku liturgicznego (B.11.1), • wymienia obchody ku czci największych świętych Kościoła (B.11.2), • wyjaśnia przesłanie modlitwy z liturgii uroczystości Wszystkich Świętych. 	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o swoim patronie od chrztu, • wymienia i charakteryzuje patrona parafii. 	<ul style="list-style-type: none"> • pogłębia własną duchowość (D.10.a), • ma świadomość konieczności oddawania czci i szacunku świętym (B.11.a).
51. Chrystus wczoraj i dziś. Rok liturgiczny	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie znajomości roku kościelnego – poszczególnych jego okresów i uroczystości. – Motywowanie do odkrywania Bożego planu zbawienia w wydarzeniach własnego życia. 	<p>Istota roku liturgicznego (B.3.). Okresy i uroczystości roku liturgicznego. Tekst biblijny: 1 Kor 1,23-24.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia i charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego, • wymienia i omawia uroczystości w roku liturgicznym, • omawia istotę roku liturgicznego jako rozwinięcia różnych aspektów jedynego Misterium Paschalnego (B.3.1). 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje związek wybranych świąt z wydarzeniami w historii zbawienia, • podaje przykłady zwyczajów i tradycji związanych z rokiem liturgicznym. 	<ul style="list-style-type: none"> • dostrzega Boży plan zbawienia w wydarzeniach własnego życia, • dziękuje za Bożą obecność w dziejach ludzkości i jego własnym.
52. Ten, który był, który jest i który przyjdzie. Advent	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie prawdy o różnych wymiarach Adventu. – Kształtowanie postawy nieustannego oczekiwania na spotkanie z Jezusem. 	<p>Istota i różne wymiary Adventu. Proroctwa Starego Testamentu i ich wypełnienie w Jezusie Chrystusie. Teksty biblijne o powtórny przyjsciu Chrystusa.(Mt 25,1-13).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje i omawia wybrane proroctwa Starego Testamentu zapowiadające przyjscie Jezusa na ziemie, • wskazuje wypełnienie zapowiedzi Starego Testamentu w Jezusie Chrystusie (A.13.1) • wyjaśnia, co to znaczy, że Chrystus przyszedł, przychodzi i przyjdzie. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia teksty biblijne zapowiadające powtórne przyjscie Jezusa, • podaje przykłady sposobów przygotowania się na przyjscie Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> • przygotowuje się na przyjscie Jezusa podczas świąt Bożego Narodzenia oraz na końcu świata, • uczestniczy w roratach i przystępuje do sakramentu pokuty i pojednania.
53. Narodziny, które przynoszą wolność. Boże Narodzenie	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie prawdy o miłości Boga, który zsyła na ziemie swojego Syna. – Przygotowanie do przeżywania świąt Bożego Narodzenia jako czasu przemiany serca na spotkania z Jezusem. 	<p>Boże Narodzenie – obrzędy liturgiczne, tradycje i zwyczaje. Kolęda „Bóg się rodzi”. Tekst biblijny: Łk 2,1-20.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę o narodzeniu Jezusa, • omawia wydarzenia związane z Bożym Narodzeniem i ich kontekst (A.15.1), • podaje przykłady tradycji świątecznych i uzasadnia ich związek z osobą Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia wartość przebaczenia i pojednania się, by móc szczerze dzielić się opłatkiem, • podaje przykłady tekstów literackich nawiązujących do narodzenia Jezusa i je interpretuje. 	<ul style="list-style-type: none"> • przygotowuje się do owocnego przeżywania Świąt Bożego Narodzenia (A.15.a).

54. Wzrastał w latach i mądrości. Dzieciństwo i życie ukryte Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie chronologii wydarzeń z życia ukrytego Jezusa na tle roku liturgicznego. – Motywowanie do odkrywania przejawów Bożej opieki w życiu Jezusa i własnym. 	Dzieciństwo i życie ukryte Jezusa (A.15). Ofiarowanie w świątyni, pokłon Mędrców, ucieczka do Egiptu, powrót do Nazaretu. Rola Maryi i Józefa w życiu Jezusa. Tekst biblijny: Mt 2,13-14.19-21; Łk 2,51.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia najważniejsze wydarzenia z czasu dzieciństwa Jezusa, • uzasadnia związek wydarzeń z życia Jezusa z wydarzeń roku liturgicznego, • ukazuje rolę Maryi i Józefa w życiu Jezusa, • uzasadnia rolę zaufania Bogu w trudnych sytuacjach. 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje i omawia teksty biblijne opisujące te wydarzenia, • uzasadnia, że Dziecię Jezus potrzebowało opieki jak każde inne dziecko, • podaje przykłady z życia, doświadczania Bożej opieki za pośrednictwem bliskich. 	<ul style="list-style-type: none"> • ufa Bogu w czasie radości oraz w sytuacjach zagrożenia, • dziękuje Bogu za rodziców i powierza ich Jego opiece.
55. Rozwiązać więzy niewoli. Przesłanie na Wielki Post	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie Wielkiego Postu jako szansy uwolnienia się od wewnętrznych zniewoleń. – Motywowanie do poszukiwania prawdziwej wolności przez przystąpienie do sakramentu pokuty i podejmowanie postanowień wielkopostnych. 	Wielki Post jako okres liturgiczny. Wezwanie do nawrócenia. Tekst biblijny: Iz 58,6-12.	<ul style="list-style-type: none"> • przypomina podstawowe wiadomości o okresie Wielkiego Postu, • wskazuje i omawia teksty biblijne wzywające do nawrócenia, • wyjaśnia symbolikę popiołu, • wskazuje, że sakrament pokuty i pojednania jest spotkaniem z Jezusem, który obdarza wolnością. 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady postanowień wielkopostnych, • uzasadnia, że Wielki Post daje szansę uwolnienia się od nałogów. 	<ul style="list-style-type: none"> • uczestniczy w nabożeństwach wielkopostnych, • pogłębia więź z Chrystusem (B.3.b).
56. „Otrzyście już ży”. Wielkanoc	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie wiedzy na temat zmartwychwstania Chrystusa. – Rozwijanie umiejętności analizowania swojej wiary w świetle zmartwychwstania. 	Wydarzenie zmartwychwstania (A.17). Sens i znaczenie zmartwychwstania (A.17). Obrzędy i tradycje świąt wielkanocnych. Tekst biblijny: J 20,1-8.11-17.18.	<ul style="list-style-type: none"> • ukazuje sens i znaczenie zmartwychwstania Chrystusa (A.17.1), • przedstawia wydarzenia od śmierci krzyżowej Jezusa do zmartwychwstania (A.16.2), • wymienia i omawia obrzędy oraz tradycje związane ze świętami wielkanocnymi. 	<ul style="list-style-type: none"> • ukazuje zmartwychwstanie jako przejście z niewoli śmierci do życia, • uzasadnia, dlaczego Wielkanoc jest największym świętem chrześcijan. 	<ul style="list-style-type: none"> • uczestniczy w liturgii wielkanocnej, • wierzy w zmartwychwstanie.
57. Jezus wstępujący do nieba	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie wiedzy na temat epifanii zmartwychwstałego Jezusa oraz Jego wniebowstąpienia. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za własne zbawienie oraz budzenie pragnienia osiągnięcia nieba. 	Epifanie Zmartwychwstałego (A.17). Wniebowstąpienie Jezusa. Nakaz misyjny. Tekst biblijny: Mk 16,15-19.	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcia: wniebowstąpienie, epifania, • wymienia sytuacje ukazywania się Zmartwychwstałego (A.17.2), • wyjaśnia nakaz misyjny Jezusa „Idźcie i nauczajcie...”, • wyjaśnia, kogo wspólnie dotyczy nakaz misyjny Jezusa i jak jest realizowany. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę o wniebowstąpieniu Jezusa, • omawia kontekst wniebowstąpienia Jezusa, • uzasadnia, że Jezus szanuje wolność wyboru różnych dróg przez człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> • modli się o zbawienie własne i innych.

58. Miłość, która daje szansę. Niedziela miłosierdzia	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie prawdy o Bożym miłosierdziu i formach jego kultu. – Kształtowanie postawy otwarcia się na Boże miłosierdzie oraz pragnienia przebaczenia innym. 	Boże miłosierdzie. Kult Bożego miłosierdzia. Tekst biblijny: Łk 15,11-32.	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o objawieniach św. Faustyny Kowalskiej i jej misji, • charakteryzuje rolę św. Faustyny i Jana Pawła II w szerzeniu kultu Bożego miłosierdzia, • podaje i omawia formy kultu Bożego miłosierdzia. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje przypowieść o miłosiernym ojcu, • wyjaśnia, że otrzymanie Bożego miłosierdzia przynagla nas do przebaczenia innym. 	<ul style="list-style-type: none"> • prosi o Boże miłosierdzie i przebacza innym, • modli się Koronką do Bożego Miłosierdzia, • uczestniczy we Mszy Świętej w Niedzielę Miłosierdzia.
59. Jestem narzędziem w ręku Boga. Święci XX wieku	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie życiorysów wybranych świętych Kościoła jako wzorów wiary i przewodników w drodze do nieba. – Motywowanie do naśladowania postaw wybranych świętych XX wieku. 	Różne rodzaje duchowości chrześcijańskiej. Świadkowie modlitwy. Wybrani święci XX w.: Matka Teresa z Kalkuty, o. Pio, Jan Paweł II. Tekst biblijny: Mk 3,13-19.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady świętych stanowiących wzory modlitwy, • charakteryzuje duchowość Matki Teresy z Kalkuty, O. Pio oraz Jana Pawła II, • podaje przykłady wydarzeń z ich życia charakterystyczne dla ich działalności. 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady możliwości naśladowania postaw świętych w swoim życiu, • omawia wpływ postawy świętych na osoby za ich życia oraz współcześnie, • uzasadnia potrzebę szukania wzorców świętości w każdym środowisku i czasie. 	<ul style="list-style-type: none"> • modli się na wzór świętych, • wzoruje się na świętych i prosi o ich wstawiennictwo.
60. Duch, który daje wolność	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie wiadomości o obecności Ducha Świętego, który prowadzi do zgody i jedności człowieka z Bogiem i między narodami. – Kształtowanie postawy zaangażowania w budowaniu jedności z Bogiem i między ludźmi. 	Przesłanie perykopy o zesłaniu Ducha Świętego. Duch Święty, który jednoczy ludzi i narody poróżnione przez grzech. Odpowiedzialność za misyjną działalność Kościoła. Wolność otrzymana od Ducha Świętego uzdalnia do budowania jedności z Bogiem i między ludźmi. Tekst biblijny: Rdz 11,1-9; Dz 2,4-11.	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę o zesłaniu Ducha Świętego, • uzasadnia, że Duch Święty pomaga naprawić skutki grzechu w wymiarze społecznym, • wyjaśnia posługę misjonarzy, jako narzędzi Ducha Świętego (w budowaniu jedności z Bogiem i między ludźmi), • uzasadnia, że autentyczna jedność prowadzi do wolności w relacjach z Bogiem i ludźmi. 	<ul style="list-style-type: none"> • porównuje przesłanie tekstów biblijnych o budowie wieży Babel i zesłaniu Ducha Świętego, • uzasadnia, że prawdziwa wolność prowadzi do jedności w relacjach z Bogiem i ludźmi. 	<ul style="list-style-type: none"> • współdziała z Duchem Świętym w budowaniu jedności w swoim środowisku.